

Tetzaveh "Gij zult gebieden"
Exodus 27:20–30:10
Ezechiël 43:10–27 1 Samuel 13-15

Een zaak van het Hart

Deze week gaan we van de details van de Tabernakel naar de details van de gewaden van Aaron. En weer kunnen we door de details van de profetische schaduwen en types zo bekoord raken, dat we de echte betekenis vergeten. We kunnen het "hart" van de zaak missen.

Aaron en zijn zonen waren verkozen om de vertegenwoordigers van het volk van Israel te zijn voor HaShem. Zij waren degenen die in de Tabernakel zouden gaan en daar de dagelijkse, wekelijkse en jaarlijkse functies zouden uitoefenen.

Deze dienst moest de vertegenwoordiging zijn van wat de kinderen van Israel in hun dagelijks leven voorleefden. De kinderen van Israel waren geroepen om elke dag te wandelen, met berouw, met dankzegging, met lofprijs en aanbidding voor de God die ze dienden. De Tabernakeldiensten van Aaron waren werkelijk een tastbare manifestatie van hoe elke dag in het kamp verondersteld werd geleefd te worden. De rook die van het altaar opging, het aroma van de offerandes en de wierook dienden om ieder mens in het kamp eraan te herinneren dat hij de verantwoordelijkheid had om dagelijks zelf tot priester voor HaShem te zijn.

Wanneer Aaron de gewaden aantrok, was de borstplaat het laatste voorwerp dat hij op zijn lichaam moest plaatsen. De borstplaat bevatte de stenen die de twaalf stammen van Israel en al de vreemdelingen die in de familie geadopteerd zijn vertegenwoordigen. De borstplaat moest op zijn hart gedragen worden, als een gedenkteken voor hemzelf en allen die het zagen, dat deze roeping niets te maken had met praal en omhaal, dat het niet om religieuze praktijken en dergelijke ging. Dat het niet om programma's en structuur ging. De roeping ging om mensen die God altijd dicht bij Zijn hart houdt, een familie van individuen die Hij diep liefheeft

Jaren geleden won een man een presidentsverkiezing door dagelijks naar een leidmotief te kijken: "Het is de economie, dommerd!" Eender hoe de andere kandidaten in de debatten hamerden, hij bleef steeds terugkomen op wat hij beschouwde als de "focus," als het belangrijkste onderwerp in de geest van de mensen in die tijd.

Ook al ben ik het oneens met bijna elk woord en elke actie die deze man toen ondernam en waaraan hij zich verder zal houden, toch kan er van zijn campagne een les geleerd worden en die les is het vinden van het hart van een zaak en nooit iemand toe te staan je daarvan af te brengen.

Vanaf het begin van Genesis tot aan de laatste woorden van Openbaring zien we de strijd om focus. Het verlangen van de mens is om naar het kleed te kijken en de focus te verliezen in de details van het kleed. De mens verlangt de positie een doel op zichzelf te maken. De mens verlangt te vergeten dat God's plan niet om religieuze liturgieën en praktijken gaat, maar om mensen die Hij dicht bij Zijn hart houdt.

De Farizeeën van de tijd van Yeshua zijn een uitstekend voorbeeld van het vergeten van God's hart. Ze kwamen keer op keer proberen om Yeshua in de val te lokken. Ze waren niet bekommerd om de mensen en in feite waren ze niet bekommerd om de God die ze zegden te dienen. Ze hadden de gewaden van het priesterschap opgenomen, maar ze waren vergeten dat dit gewaden van dienstbaarheid aan God en aan Zijn volk waren.

Zij zagen niet dat de richtlijnen van Torah om het Hart van de Vader gingen en niet om hoe ze het volk konden controleren en tot slaaf van hun eigen macht te maken. Dit is waarom Yeshua naar het einde van het hoofdstuk toe, de Torah opsomt door hen mee te nemen naar het hart van de Torah, het Shema.

Yeshua vertelde de Farizeeën niet dat de rest van de Torah had afgedaan toen Hij deze woorden tot hen sprak. Integendeel, hij deed hen hun houding tegenover Torah en ook tegenover de familie van God onder ogen zien. Hij wees er hen op terug te kijken naar waar Aaron de borstplaat hield die de stenen van de stammen bevatte. Hij toonde hen dat hun hart niet om het dienen van mensen ging, maar om het controleren van mensen.

Er zijn vandaag veel zogenaamde leiders die een grote les zouden kunnen leren van de gewaden en de borstplaat van Aaron. In feite, zouden de meesten van ons er goed aan doen zelf deze

voorwerpen eens goed te bekijken. Waar dragen wij Zijn familie? Worden ze enkel in onze gedachten gedragen als een oefening in intellect? Dragen we ze in onze achterzak zodat we kunnen zien hoeveel we er kunnen uitkrijgen? Of is de familie van God gedragen op dezelfde plaats waar Aaron hen droeg, dezelfde plaats waar God hen draagt? Worden ze op ons hart gedragen zodat we nooit zouden vergeten hen lief te hebben en te koesteren als de familie die Hij de Zijne noemt, een familie waarmee wij hetzelfde horen te doen!

Mike Clayton www.joinedtohashem.org

Ned.vert. S.van Goethem